

Tiểu Sử Nabi ﷺ - Trận Chiến Tabuk -

السيرة النبوية - غزوة تبوك -

< اللغة الفيتنامية >

Tác giả: Sheikh Nabeel Al-I'wadhí

اسم المؤلف: الشيخ نبيل العوضي

Dịch thuật: Abu Hisan Ibnu Ysa

ترجمة: أبو حسان ابن عيسى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Nhân danh Allah, Đấng Rất Mực Độ Lượng, Đấng Rất Mực Khoan Dung

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى أَشْرَفِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، أَمَّا بَعْدُ:

Alhamdulillah, mọi lời ca ngợi, tạ ơn đều kính dâng Allah Đấng chúa tể của vũ trụ, cầu xin Ngài ban bình an và phúc lành đến cho vị Thiên Sứ cao quý nhất trong tất cả Nabi và Thiên Sứ, Nabi Muhammad, cho dòng dõi của Người và tất cả bằng hữu của Người, Ammaa Ba'd:

Vào năm thứ 9 Hồi lịch, sau khi bán đảo Arab được thống nhất thì nước láng giềng Hi Lạp cảm thấy khó chịu do những gì đã xảy ra với họ ở trận Mubah trước kia. Từ đó quân Hi Lạp chuẩn bị một đội quân hùng hồn gồm hơn mười ngàn quân, cộng thêm phe đồng minh là giáo dân Thiên Chúa còn sót lại trên bán đảo Arab theo đầu quân Hi Lạp.

Sau khi xác định đúng nguồn tin tức về sự chuẩn bị của Hi Lạp là Rasul صلی اللہ علیہ وسلم liền chuẩn bị quân lực để ứng phó. Theo thường lệ là mỗi khi chuẩn bị xuất trận là Rasul صلی اللہ علیہ وسلم hề báo trước sẽ xuất binh theo hướng nào, riêng lần này Rasul صلی اللہ علیہ وسلم thông báo sẽ hướng tới Tabuk. Nghe được lời gọi Jihaad của Rasul صلی اللہ علیہ وسلم thì hàng ngàn người khắp nơi từ trong Madinah đến ngoài Madinah kéo đến gặp Rasul صلی اللہ علیہ وسلم xin được đầu quân, tất cả mọi người đều muốn thiên đàng bằng con đường Jihaad vì chính nghĩa của Allah. Tại thời điểm này, thời tiết nóng vô cùng, cộng thêm Rasul صلی اللہ علیہ وسلم không đủ lương thực, vũ khí để nuôi và cung cấp cho những người xin Jihaad, nên đôi khi Người đã từ chối một số đến xin Jihaad do điều kiện không cho phép, những người bị khước từ đó đã bật khóc tiếc nuối như được Allah miêu tả hoàn cảnh lúc đó trong Qur'an:

﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ﴿٩١﴾﴾ التوبة: 91

﴿Cũng không bị khiển trách đối với những ai đến gặp Người (Muhammad) nhờ Người cấp cho phương tiện di chuyển, nhưng Người bảo họ: “Ta không tìm ra phương tiện chuyên chở cho các người”, thì họ trở về với đôi mắt tuông dòng lệ vì buồn bã do đã không tìm ra phương tiện để đóng góp tham chiến.﴾
Al-Tawbah: 91 (Chương 9).

Lúc này, Rasul صلی اللہ علیہ وسلم đứng ra kêu gọi mọi người quyên góp tiền của để hỗ trợ cho đoàn quân. Nghe được lời gọi đó thì ông Uthmaan bin A'ffaan رضی اللہ عنہ liền dừng chuyến buôn đến Shaam của mình với hai trăm con lạc đà chở đầy ắp hàng hóa mà

quyên góp cho Nabi صلی اللہ علیہ وسلم, ông về nhà mang đến thêm một trăm con lạc đà khác cũng đây ấp và kèm thêm một ngàn Dinaar (đồng tiền vàng) mang đặt trước mặt Rasul صلی اللہ علیہ وسلم, thấy số tài sản khổng lồ mà Uthmaan رضی اللہ عنہ đã quyên góp Rasul صلی اللہ علیہ وسلم nói:

{ مَا ضَرَّ عُثْمَانَ مَا عَمِلَ بَعْدَ الْيَوْمِ }

“**Không gì có thể hại được Uthmaan kể từ sau ngày hôm nay cho dù y có làm gì.**” Rasul صلی اللہ علیہ وسلم đã nói hai lần.

Sau đó, Abdur Rahmaan bin A'wf رضی اللہ عنہ, Talhah رضی اللہ عنہ cũng mang rất nhiều tiền đến để quyên góp cho đoàn quân, U'mar رضی اللہ عنہ thì mang đến khối tài sản đặt trước mặt Rasul صلی اللہ علیہ وسلم thì Người hỏi: “**Ông để lại gì cho gia đình ?**” U'mar رضی اللہ عنہ đáp: “*Một phần giống như vậy*” (tức ông đã quyên góp phân nửa tài sản của mình). Lúc này U'mar رضی اللہ عنہ định ninh rằng sẽ vượt hẳn Abu Bakr رضی اللہ عنہ trong lần quyên góp này nhưng lát sau Abu Bakr رضی اللہ عنہ đến với khối tài sản đặt trước mặt Rasul صلی اللہ علیہ وسلم, Người hỏi: “**Ông để lại gì cho gia đình ?**” Abu Bakr رضی اللہ عنہ đáp: “*Tôi để lại cho họ Allah và Rasul của Ngài*” (tức ông đã gom hết tất cả tài sản có được mà quyên góp trong lần Tabuk này). Nghe được câu trả lời của Abu Bakr رضی اللہ عنہ thì U'mar رضی اللہ عنہ liền nói: “*Xin thề với Allah, từ nay trở đi tôi sẽ không dám tranh đua với Abu Bakr nữa*”, và lần lượt những Sahabah khác cũng quyên góp ít nhiều bằng khả năng của mỗi người. Lợi dụng cơ hội này, những kẻ Munaafiq (đạo đức giả) mới xì sầm nói xấu những người giàu quyên góp tài sản nhiều bằng lời: “*Các người chỉ muốn phô trương mà thôi*” còn người nghèo chỉ quyên góp ít đỉnh thì chúng nói: “*Số tiền này có thể làm được gì cho cuộc chiến này đây, Allah không cần đến những thứ cồng con này.*” Lời mỉa mai tài trời đó đã bị Allah khuyển cáo:

﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ

سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٦﴾ التوبة: 79

﴿**Những kẻ nói xấu những người ngoan đạo có đức tin về việc bố thí, chỉ trích những người bố thí tùy khả năng của họ và chê cười họ thì sẽ bị Allah ném trả lại giọng điệu chê cười của chúng và sẽ bị trừng phạt đau đớn.**﴾ Al-Tawbah: 79 (Chương 9).

Thay vì chuẩn bị tháp tùng với Rasul صلی اللہ علیہ وسلم ra trận thì nhóm Munaafiq tìm mọi lý do để xin phép không Jihaad, chúng bảo nhau rằng:

﴿وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٨١﴾ التوبة: 81

﴿**Và chúng nói: “Các người đừng ra đi dưới cái nóng cháy da!”**. Hãy bảo chúng (Muhammad): “*Lửa của Hỏa Ngục nóng còn dữ hơn sức nóng của mặt trời*”; **phải chỉ chúng hiểu điều đó.**﴾ Al-Tawbah: 81 (Chương 9). Và cứ thế họ lần lượt kéo nhau đến diện đủ lý do dóc láo để được không tham chiến,

﴿وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٠﴾﴾ التوبة: 90

﴿Và nhóm người Arab sa mạc kéo đến diện lý do dối trá hồng qua mặt Allah và Rasul của Ngài để được ở nhà. Chắc rằng những kẻ phủ nhận Allah đó sẽ bị trừng phạt đau đớn.﴾ Al-Tawbah: 90 (Chương 9). Ngoài ra, họ còn nói: “*Chúng tôi sợ bị quyến rũ bởi sắc đẹp của phụ nữ Hi Lạp.*”

﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَذُنَ لِي وَلَا تَفْتِنِي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾﴾ التوبة: 49

﴿Và trong chúng có người nói: “*Xin hãy cho tôi được ở nhà, tôi sợ phải bị lôi cuốn (bởi sắc đẹp của phụ nữ Hi Lạp).*” Allah đáp lại lời chúng: “*Chẳng phải bọn chúng đang bị sa vào lôi cuốn hay sao, chắc rằng hỏa ngục sẽ bao trùm lấy đám người phủ nhận đức tin.*”﴾ Al-Tawbah: 49 (Chương 9).

Tất cả những người diện lý do không tham chiến toàn là bọn người Munaafiq ngoại trừ ba người trong số đó thuộc nhóm người Mumin. Và cuối cùng họ cũng đạt được mục đích và mừng cuống quýt được ở nhà,

﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ السُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾﴾ التوبة: 42

﴿Nếu chúng thấy có một môi lợi gần kề trước mắt và một chuyên đi dễ dàng là chúng đã theo Người rồi, nhưng quãng đường viễn chinh (đến Tabuk) quá xa (và nặng nhọc) đối với chúng, nên chúng đã thề thốt bằng danh nghĩa Allah mà nói: “*Nếu có khả năng, chắc chắn chúng tôi đã xuất binh cùng quý vị rồi*”. Chúng nào biết lời thề thốt đó đã hủy hoại đi linh hồn chúng bởi vì Allah biết rõ chúng là đám người nói dối.﴾ Al-Tawbah: 42 (chương 9).

Về phần Rasul صلی اللہ علیہ وسلم thì người luôn tất bật chuẩn bị cho đoàn quân, bởi số lượng đoàn quân lên đến ba mươi ngàn người, một số lượng chưa từng có trước đó. Đoàn quân của Nabi صلی اللہ علیہ وسلم bắt đầu viễn chinh hướng đến bờ cõi Hi Lạp một cường quốc thời bấy giờ.

Rasul صلی اللہ علیہ وسلم bảo Aly bin Abi Taalib رضی اللہ عنہ ở lại Madinah quản lý gia quyền của Người, làm cho Aly رضی اللہ عنہ buồn bã bởi ông là anh hùng khao khát được Jihaad, thế là Aly رضی اللہ عنہ tìm đến Nabi صلی اللہ علیہ وسلم mà xin phép được theo đoàn quân, thấy vậy Rasul صلی اللہ علیہ وسلم mới kể về câu chuyện của Rasul Musa عليه السلام đã bảo Nabi Haroon عليه السلام ở lại quản lý công việc lúc Người đi trình diện Allah, xong Người صلی اللہ علیہ وسلم nói: “**Này Aly, con không hài lòng ở địa vị trong Ta giống như Haroon với Musa hay sao, tiếc thay sẽ không còn vị Nabi nào sau ta nữa.**”

Với số lượng không lồ của đoàn quân không đủ số lượng vật cưỡi, cho nên cứ mỗi mười tám người chỉ được sử dụng một con vật cưỡi duy nhất. Trên đường đi đoàn quân gặp rất nhiều khó khăn do cái nóng khắc nghiệt, con đói dần nghiền nát nội tạng mọi người nên họ phải ăn lá cây cho đỡ đói, còn con khát thì gặm cắt đứt cuống họng họ. Đến khi đoàn quân đi đến vùng đất của quần chúng Nabi Saaleh عليه السلام trước kia, nơi đã từng bị Allah nguyên rủa, giáng hành phạt trừng phạt đám người bất tuân Ngài trước đây. Tại đây, mọi người tìm thấy nước nên mọi người xúm lại uống và lấy nước dự trữ thì Rasul صلی اللہ علیہ وسلم liền cấm họ uống, kể cả nước và thức ăn dự trữ chỉ được cho súc vật ăn và uống, mọi người hỏi tại sao thì Người bảo: **“Cấm các ngươi đi vào vùng đất mà đám người bất tuân Allah đã bị Ngài trừng trị và nguyên rủa bọn chúng, Ta e lời nguyên rủa đó còn tồn đọng rồi các ngươi gặp nạn như chúng.”** Tại đây, mọi người nhìn thấy những ngọn núi sừng sững là những ngôi nhà mà quần chúng của Nabi Saaleh عليه السلام đã tạo nên làm mọi người phát sợ hình phạt mà Allah đã trừng trị đám giáo dân bất tuân đó.

Lúc này, Rasul صلی اللہ علیہ وسلم báo tin mừng cho đoàn quân là tại Tabuk có con suối nhưng không ai được phép uống nguồn nước đó trước khi Người đến. Tuy nhiên, không rõ vì nguyên nhân gì mà lại có hai quân lính đã đến và uống nước đó trước, thế là họ bị Rasul صلی اللہ علیہ وسلم khiển trách. Nguồn nước suối tại Tabuk vốn rất ít không thể cung cấp đủ cho ba mươi ngàn quân kèm thêm súc vật được, nhưng khi Rasul صلی اللہ علیہ وسلم đến nguồn suối và đặt bàn tay cao quý của Người xuống mà cầu xin Allah thì lập tức nguồn nước trở nên dồi dào giải khát được hết cả đoàn quân và động vật. Xong, Rasul صلی اللہ علیہ وسلم đóng quân tại Tabuk, Người đứng lên thuyết giảng làm mọi người xúc động và dâng trào nghị lực chống địch, không trùng bước với bao khó khăn họ đối diện.

Về phe Hi Lạp nghe được tin tức hùng hồn của quân lực Islam làm cho quân lính trùng trí, hoang mang không dám tấn công, kể cả những phe đồng minh Hi Lạp cũng tách nhóm mà quay về nhà, chính Allah đã phù hộ phe Muslim không đánh mà cũng thắng được quân Hi Lạp. Nhưng Rasul صلی اللہ علیہ وسلم tiếp tục đóng quân tại Tabuk thêm vài ngày nữa, tại đây Người đã dạy Sahabah một số giáo lý Islam và các giáo điều khác. Trong thời gian đóng quân thì có một số bộ lạc và lãnh thổ lân cận đến diện kiến Rasul صلی اللہ علیہ وسلم có bộ lạc cải đạo sang Islam và có bộ lạc đồng ý đóng thuế thân cho Nabi صلی اللہ علیہ وسلم. Đến lúc này, phe Hi Lạp mới hiểu được vương quốc Islam sẽ lập thành và bành trướng là lẽ tất nhiên.

Cuối cùng, Rasul صلی اللہ علیہ وسلم cùng đoàn quân vinh quang quay về Madinah dưới sự phù hộ của Allah. Trên đường về thì nhóm Munaafiq đã lợi dụng cơ hội hãm hại Nabi صلی اللہ علیہ وسلم lúc họ đang họp nhóm lên kế hoạch thì bị ông Huzaifah رضی اللہ عنہ phát hiện do ông luôn túc trực sát cánh Nabi صلی اللہ علیہ وسلم, liền dùng gậy cầm trên tay đánh vào mông ngựa bọn chúng làm cho bọn chúng hoảng sợ mà phân tán. Huzaifah رضی اللہ عنہ liền đến gặp Nabi صلی اللہ علیہ وسلم mà trình báo sự việc thì Người cho gọi nhóm Munaafiq đến để đối chứng nhưng họ đã thề thốt nhất quyết rằng họ không nói, cũng

không dám làm chuyện tài trời đó, nhưng Allah đã thiên khai phơi bày tâm lòng thối tha của họ qua lời phán:

﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا﴾ التوبة: 74

﴿**Chúng thề nhân danh Allah rằng chúng đã không nói điều gì xấu cả, nhưng thật ra chúng đã thốt ra lời lẽ phạm thượng và vô đức tin sau khi đã gia nhập Islam, và chúng đã có ý định tài trời (muôn ám sát Rasul).**﴾ Al-Tawbah: 74 (Chương 9).

Cũng trên đường về nhóm Munaafiq kéo đến gặp Nabi صلی اللہ علیہ وسلم báo rằng họ đã vừa xây xong Masjid đối diện với Masjid Quba, mời Rasul صلی اللہ علیہ وسلم đến đó hành lễ Salah. Thật ra, mục đích xây dựng Masjid là họ chỉ muốn chia rẽ cộng đồng Muslim mà thôi bởi một khu vực vốn không được xây dựng đến hai Masjid (trừ phi Masjid kia làm khác luật của Allah), ý nghĩ xấu của bọn chúng bị Allah phơi bày qua lời phán:

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿١٠٧﴾ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا﴾ التوبة: 107

﴿**Và những kẻ xây dựng Masjid Dhiraar với chủ ý phủ nhận đức tin và chia rẽ tín đồ Mumin và để làm căn cứ cho những ai chống đối Allah và Rasul của Ngài. Vậy mà chúng dám thề thốt khẳng định: “Chúng tôi chỉ muốn làm điều tốt mà thôi”. Nhưng Allah đã xác định rằng chúng toàn là những kẻ dối trá * Cấm Người (Muhammad) không được đến Masjid đó.**﴾ Al-Tawbah: 107 (chương 9). Với lời phán này Rasul صلی اللہ علیہ وسلم đã bảo người đến đập nát Masjid Dhiraar kia bởi Masjid đã không được xây dựng trên lòng kính sợ Allah.

Khi về đến Madinah, Nabi صلی اللہ علیہ وسلم được quần chúng tiếp đón nồng hậu vui mừng mà hô hào những lời Takbeer (Allahu Akbar) còn phụ nữ và trẻ em thì ngâm thơ:

طَلَعَ الْبَدْرُ عَلَيْنَا مِنْ ثَنِيَّاتِ الْوَدَاعِ
وَجَبَّ الشُّكْرُ عَلَيْنَا مَا دَعَا لِلَّهِ دَاعٍ
أَيُّهَا الْمُبْعُوثُ فِينَا جِئْتَ بِالْأَمْرِ الْمَطَاعِ

Ánh trăng rằng đã đến với chúng ta

Đến từ vàng trăng khuyết

Bắt buộc chúng ta phải tạ ơn

Với những gì Rasul gọi mới đến với Allah

Hỡi vị Rasul được cử phái đến với chúng tôi

Người đã mang đến thiên lệnh phải tuân theo

Theo thói quen là sau mỗi chuyến đi xa về là Rasul صلی اللہ علیہ وسلم đi thẳng đến Masjid mà hành lễ Salah hai Rak-at, và Người ngồi lại để mọi người tiện việc trình tâu mọi việc trong thời gian Người vắng nhà.

Lúc này, hơn tám mươi người Munaafiq đã không tham chiến vô lý do, chúng lần lượt kéo nhau đến gặp Rasul صلی اللہ علیہ وسلم mà thề thốt dóc láo và diện đại một lý do nào đó để được Rasul صلی اللہ علیہ وسلم chấp nhận và thỉnh cầu Người cầu xin Allah tha thứ cho họ và Rasul صلی اللہ علیہ وسلم đã chấp nhận lời nói của họ và cầu xin Allah cho họ.

﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ التوبة: 62

﴿**Chúng thề thốt bằng danh nghĩa của Allah hông làm hài lòng các người, trong khi Allah và Rasul của Ngài mới đáng để chúng làm hài lòng như thế nếu chúng thật sự là người Mumin.**﴾ Al-Tawbah: 62 (chương 9). Sự chấp nhận của Rasul صلی اللہ علیہ وسلم đã bị Allah khiển trách.

﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّىٰ يَتَّبِعَنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكٰذِبِينَ﴾ التوبة: 43

﴿**Cầu xin Allah tha thứ cho Người (Muhammad) tại sao người lại chấp nhận lời thỉnh cầu của bọn chúng, cứ để mặc chúng để phơi bày cho Người thấy ai là người thật lòng và ai là người giả dối.**﴾ Al-Tawbah: 43 (chương 9).

Đây là tất cả những gì xảy ra liên quan đến trận chiến Takbuk.

وَصَلَّى اللّٰهُ وَسَلَّم عَلَى نَبِيِّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Cầu xin Allah ban hồng phúc và bình an cho Nabi Muhammad, gia gia quyền cùng tất cả bằng hữu của Người.

Sheikh Nabeel Al-I'wadh

